

върхъ правовѣрны-тѣ. Въ то врѣмѧ имаше
 у Египетѣ нѣкой си воевода на имѧ Вал-
 лакъ, кой-то вѣтие страшенъ гонитель на
 Христіаны-тѣ, поради злойменны-тѣ Ари-
 ны; толко съ кѣшѣ зла, що-то изваждаше
 голы голиничкы момы и калдгеркы, кои-то
 кіаше насрѣдъ тѣржище-то; за това Пр.
 Антоній испроводи му писмо, написано тѣй:
 видамъ Божіа гнѣвъ че иде върху ти, о-
 стави сѧ да гонишъ Христіаны-тѣ, за да
 сѧ отдалечи отъ тебѣ пагуба-та, що е вече
 близо да тѧ сполети. Тодо окаанный-клет-
 никъ, като прочете писмо-то, присмѣ сѧ, За-
 плюва го и хвьрли го на землю-тѣ; освѣнь
 това много укори П-го и разгнѣвенъ, закан-
 каше му сѧ; изъ Божіе-то наказаніе скоро
 постигна невѣрника. На пятыи день като
 єздаше, придрѣженъ отъ Египетскыя вла-
 дѣтель Несторіа, върхъ най-кроткы конѣ,
 и отиваše кадѣ мѣсто-то, надовавано Хе-
 рувимъ въ Александрию, конѣ-тѣ извѣднъ-
 жъ сѧ разиграхъ отдоло имъ, и конѣ-тѣ
 върху кого-то кѣшѣ Несторій, издига глаавж
 и съ зжесы-тѣ си тѣшнѣва Валлака долу
 на землю-тѣ, раскъса ведрѣ-тѣ и скрыты-